

23-07-2025 ΟΡΘΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ὑψος δ΄

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες
θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ
πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς
Φωκᾶ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν ...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος δ΄ ^χ Δι̇ ^Δ Παρ θε νε πα να μω με Μη τηρ
Χρι στου του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε
σου την πα να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ
ρου με νον ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον
και θε ον σου Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που
σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν
δω ρη σα σθαι αι αι

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Τόπος Κρανίου, Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

το̣ πο̣ς Κρα̣ νι̣ ι̣ ου̣ Πα̣ ρα̣ δει̣ σο̣ς γε̣
γο̣ νεν̣ μο̣ νον̣ γαρ̣ ως̣ ε̣ πα̣ γη̣ το̣ ξυ̣ λον̣
του̣ σταυ̣ ρου̣ ευ̣ θυς̣ ε̣ βλα̣ στη̣ σε̣ τον̣ βο̣
τρυν̣ της̣ ζω̣ ης̣ σε̣ Σω̣ τηρ̣ εἰς̣ η̣ μων̣ ευ̣ φρο̣
συ̣ νην̣ δο̣ ξα̣ σοι̣

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεῖς, τῆς κατάρας ἐρρύσω

τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

^κ₉ Το ξυλον του σταυρου σου Σωτηρη μων
του κοσμου α νε δειει χθη σω τη ριον ^κ₉ εν
αυ τω γαρ βου λη σει προ ση λω θεις ^{ν'}_η της κα
τα ρας ερ ρυ υ υ σω τους γη γε νεις ^κ₉ η
παν των ζω η Κυ ρι ε δο ξα σοι ^κ₉

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἐν Σταυρῷ σε ὀρῶσα Χριστέ ἡ μήτηρ σου,
έκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον,
κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν·
Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς
κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὥς οἶδε καὶ ὥς ηὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας σοῦ ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὥς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρωνται, ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν Παμβασιλεῦ, σαρκὶ ἐπτώχευσας Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· διὸ δοξάζομεν Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλάς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὥς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κ
χ
q
Τα θαυματα των α γι ων σου Μαρ τυ
υ ρων τει χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη
σα με νος Χρι στε ο Θε ος χ
q ταις αυ των ι κε
σι αις βου λας ε θνων δι α σκε δα σον της βα

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον, ὕμνον ᾄδοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον, σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπηώρησε, βουληθέντα πάλαι, Ἑβραίων δῆμος παρανομώτατος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε τὴν καρποφόρον, Χριστέ σε ἄμπελον, ἐπὶ ξύλου Ἑβραῖοι, Σταυροῦ μανέντες ὕψωσαν, τότε οἶνον ἔσταξας, εὐφροσύνης ἄπασαν, μέθην Λόγε κακῶν ἐξαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτε τὸν ἐκ γαστροῦ σου, τεχθέντα Κύριον, κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως, τὴν ἀπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τῆς θείας δόξης ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι, διάνοιξον δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα τὸν ζωῆς, καὶ θανάτου δεσπύζοντα Πανάμωμε, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα, τὴν ψυχὴν μου στῆσαι, καὶ σῶσαί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνην ἐκ γενεῶν σε, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἐξελέξατο Λόγος, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ σοῦ σεσωμάτῳται, ἐξ αἱμάτων Δέσποινα, διασώζων με μεσιτείαις σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πόκος καθάπερ ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε· διὸ τὰ ὀμβρήματα, τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἰκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄ . Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὸς σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν ἀκτῖνες,
Ἐνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν
ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος,
Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς φοίνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ
βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν,
καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας
κατεγλύξανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων
σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς
ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου Σοφέ, καὶ
Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον,
κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα...

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, νοῦν
ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελὼν,
τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια,
ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος
θανάτου βροτοῖς, ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ
σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἤχου
ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ.α'. Ὁ Εἰρμός.

Ο πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦσαι, καὶ παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστής πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται, θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανατοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τῆς ἁμαρτίας, φλόγα σταυρούμενος, Ἰησοῦ ἐν ξύλῳ δι' ἀγαθότητα, λύεις τὴν ἀπάτην δεσμευθεὶς, γυμνούμενος ἐνδύεις, καταστολὴν δόξης τὸν ἄνθρωπον. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦσιν Ἀγγελικοί, χοροί σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλῳ τὴν κατάραν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

Ὡδὴ γ΄
Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ἦχος πλ.α΄.
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς
Ὁ πῆξας ἐπ’ οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας, τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὅλον ὑγείωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνή, ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα, γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινήν, καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαί με, Δέσποινα ἀόρατοι ἐχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες, ἐπιστασία διαμένουσιν, ἄπρακτοι, αἰσχύνης πληρούμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων ζωοποιῶν με, πλήρωσον Δέσποινα, ἢ τὸ θεῖον ὕδωρ κόσμῳ πηγάσασα, τῶν ἀνομιῶν μου τοὺς δεινούς, ξηράνασα χειμάρρους, καὶ τῆς καρδίας μου τὰ κύματα, θεία σου γαλήνη πραΰνουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρῆλθον τὰ σκιωδῶς, τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν ἱλασμόν καὶ φωτισμόν, ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθεΐας φωνάς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστούς, ἔσβεσας, τῆς ἀθεΐας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Δόξα...

Ὡς χρώμασι φαινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότοιχον ἀγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

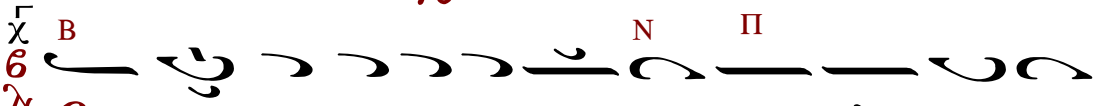
Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

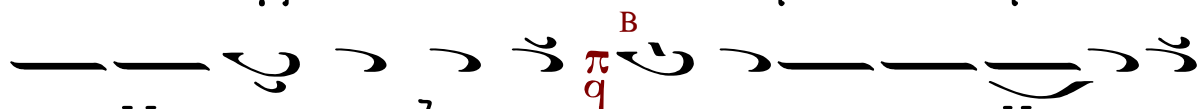
Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἦχος Γ' τοῦ β'

 Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία

 σου Χριστέ κράζουσα σὺ μου ἰσχύς Κύριε

 καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα αἶα

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων
Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος,
Ἱεράρχα θεόληπτε· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ,
αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει,
ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὖσημον ἡμέραν τῆς
σῆς ἀθλήσεως.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ
μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ
σου Πάναγνε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ
δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἀεὶ,
ὃν ἐσωμάτωσας.

Ὡδὴ στίχ. τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
ρέουσάντι αἵματι».

Ἦχος Γ'τος

Π
 6 λ Θ υ σω ω σοι με τα φω νη σ αι νε σε ως
 N Π B
 6 λ Κυ ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι
 Π
 6 λ μο νων λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι
 B
 π 9 εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι αι μα τι ι
 7 6 λ
 1 1

Κοντάκιον

Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἔνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν,

Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἄννης, τῆς ἐν τῷ Λευκαδίῳ ἢ Λευκάτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Ἰεζεκιήλ.

Στίχοι.

Ἰεζεκιήλ ἐβράϊζε καὶ πόλῳ,
Ἀδωναΐ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου,
Ἐπισκόπων Ῥαβέννης, καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης,
καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων, καὶ
Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων
Χριστιανῶν ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

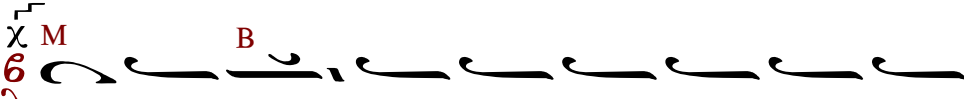
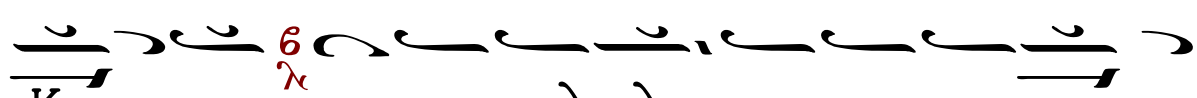
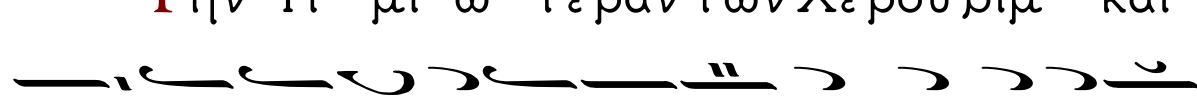
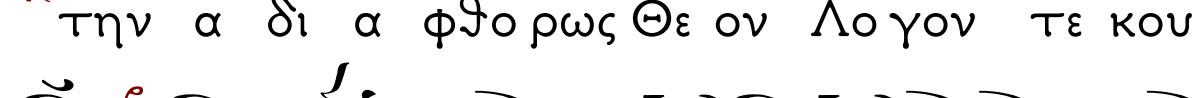
Ἦχος Γ' τοῦ β'

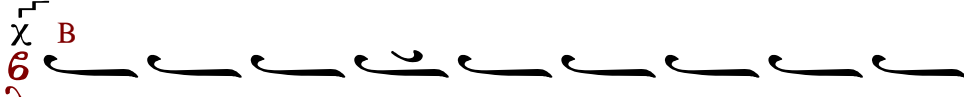
Ἄι νοι μεν ευ λο γού μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ριον ⁶λ
^B
⁶λ ^Γ Χει ει ρας εκ πε ταςας Δα νι ηλ +
 λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε ⁶λ
 πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν ⁶λ α ρε την πε
^Π ^B
 ρι ζω σα με ε νοι ^ποι ευ σε βει ας ε ρα σται
⁶λ ^Π ^B
 Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε ^ππαν τα
 τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ^Γλ
 ον ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμωτέρα Ἦχος Γ'τος

Στίχος α' ^{χ^Γ M} ⁶ ^λ ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ
 και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ^{χ^Γ 6} ^λ
 ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ριμου
^B ⁶ ^λ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶ ^λ
 και
 εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶ ^λ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
⁶ ^λ
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
⁶ ^λ
 μεν

Στίχος β' ^{χ^Γ B} ⁶ ^λ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την
⁶ ^λ
 τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γὰρ ἀπο τοῦ νυν μακαρίου σιμεπά

σαι αἰγενεαί

τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ καὶ

ἐνδοξωτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ

τὴν ἀδιὰ φθόρων Θεὸν Λόγον τέκου

σαν τὴν ὀντως Θεοτόκον σεμεγαλύνο

μεν

Σπῆχος γ' Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγα

λεία ὀδυνητός καὶ ἀγίων το

νόμα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ

εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβου

με νοις αυ τον ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶λ την α δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Σπίχος ⁶λ ^χ ⁶λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶λ δι ε σκορ πι σεν ⁶λ ^χ ⁶λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθό ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθό ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

$\hookrightarrow$ $\curvearrowright$ $\mathfrak{G}$

νο μεν

Στίχος στ' χ
 ξ
 λ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

τω Α βρα αμ

ως αἰ ω νος ελ

6^Μ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

[illegible]

κουσαν την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυ

 $\hookrightarrow \mathcal{N}_6$

νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

ᾠχος δ' .

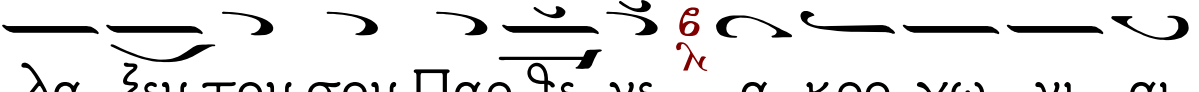
Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου
Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ᾠχος ᾠγτος

^B
⁶ ^λ

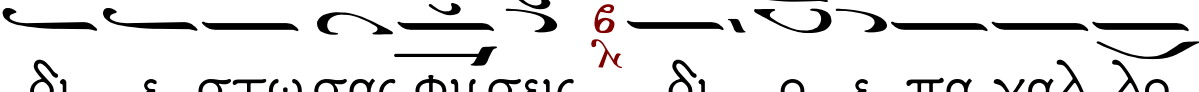
 Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους ἐξ ἀ

^N ^Π
⁶ ^λ

 λαξεύτου σου Παρθένε ἀκρογωνιαί

^B
^π ⁹

 ος ἐτμήθη Χριστός· συνάψας τὰς

⁶ ^λ

 διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλό

^A ⁶ ^λ

 μένοι σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν

Ἦχος Γ^{τος} Βου

Ἄ ξι ον ε σ τ ι ν ω ς α λ η θ ω ς Ἀ μα κα
 ρ ι ζ ει ν σε τ η ν Θ ε ο τ ο κ ο ν ἦ την α ει μα
 κα ρ ι σ τ ο ν και πα να μ ω μ η τ ο ν Ἀ και μη
 τε ρ α τ ο υ Θ ε ο υ η μ ω ν ἦ τη τι μι ω
 τε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ Ἀ και εν δο ξ ο τε ρ α ν α
 συ γ κ ρ ι τ ω ς τ ω ν Σ ε ρ α φ ι μ ἦ την α δι α φ θ ο
 ρ ω ς Θ ε ο ο ν Λ ο ο γ ο ν τε κ ο υ σ α ν ἦ την ο ν τ ω ς
 Θ ε ο τ ο κ ο ν σε ε μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ε ε ἦ εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ: Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν, Σταυρώσιμα

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣—^ρ

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου,
μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος,
ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν
Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν,
κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς
Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον,
διὰ πλῆθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

^{κ̣}
^{χ̣}
^{ρ̣} **Κ**υ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε

του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ

ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους

σου ^{κ̣}
^{ρ̣} νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε

χον τες βο η θει αν αι του μεν ^{κ̣}
^{ρ̣} κρα τυ νον

την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι

λε ευ σιν η μων ^{ν̣}
^{η̣} ως Κων σταν τι νω το τρο παι

ον ^{ν'}η δι α πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
θρωω πε ^{κ'}q

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἠνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^{κ'}q **Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{ν'}η και το γε νος δι ε
ε σω σε των αν θρω πων ^{κ'}q και εκ φθο ρας τον

κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
 δει σον η νοι ξε^χ ον προ σκυ νουν τες δο ξα ζο
 με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας^χ

Μαρτυρικόν

Στίχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν
 ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς
 βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα
 ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν
 ἀπόλαυσιν· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου,
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

^χ
^q **Ο**ι Α θλο φο ροι σου Κυ ρι ε τας
 τα ξεις των Α γ γε λων μι μη σα με νοι ως α

σωμα τοι ταις βα σα α νοις ε νε καρ τε
 ρησαν<sup>χ
q</sup> μο νο λο γι στον ελ πι δα ε χο
 οντες των ε πηγ γελ με νων α γα θων την α
 πο λου σιν<sup>χ
q</sup> ταις αυ των πρε σβει ει αις Χρι στε ο
 Θε ος η μων την ει ρη νην δω ρησαι τω κο
 σμω σου και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
 λε ος<sup>χ
q</sup>

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος,
 πρὸς σφαγὴν χωροῦντα, καθορῶσα ἐβόα· ὦ
 ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι τὸν
 τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Ὑῖέ μου τὸ
 ἔλεος!

<sup>χ
q</sup> Ὡς α μνον σε Λο ο γε η Α μνα ας και Παρ

Θε νος ^κ_q προς σφα γην χω ρουν τα κα θο ρω ω σα
 ε βο α ^κ_q ω ξε νου τολ μη μα α τος πως α α
 α νο μοι σφατ του σι ^κ_q τον τους αν θρω ω
 πους ζω ουν τα ^κ_q με γασου Υι ε ε μου το ε
 λε ο ο ο ^κ_q ος

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν προᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκᾶ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεΐδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

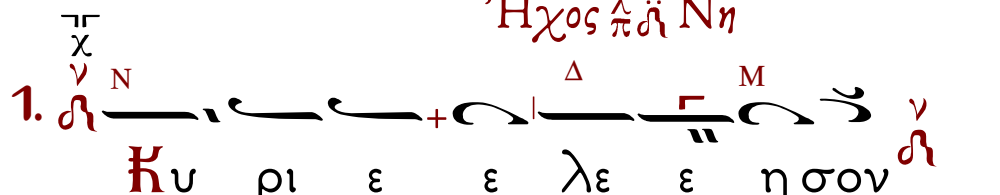
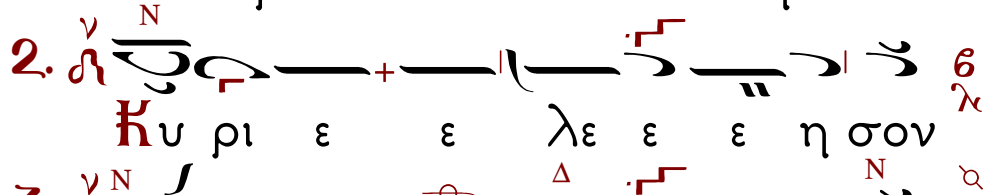
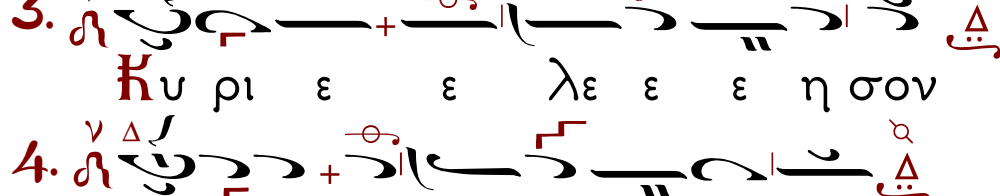
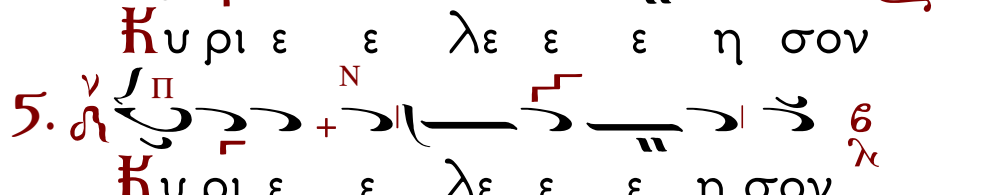
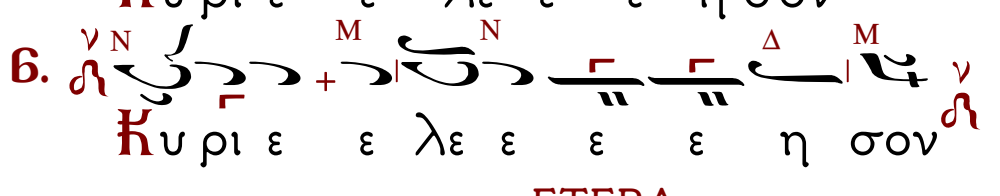
Ἦχος Δι

Δε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
ω ω ω ω ν τες συ ει η Βα τος εν η α
φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το
πυρ της θε ο τη το ο ος

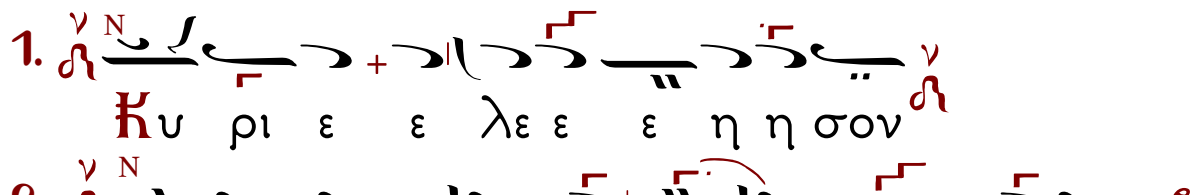
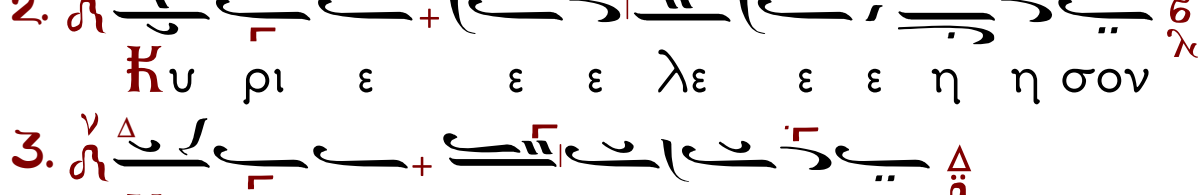
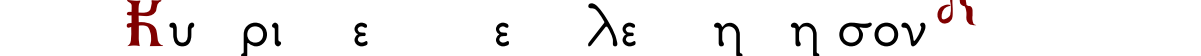
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δ'

μη-ην

Σπχ. α' ἄγαθόν το εἶδος μοῖο

γείσθαι τω Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ο

νόμῳ σου ὕψιστε

ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκῆς Σώ

τερ σωσόν ἡμᾶς

Σπχ. β' τοῦ ἀναγγελεῖν τῷ πρω

τό εἰλεός σου καὶ τὴν ἀληθεῖαν

σου κατὰ νύκτα

ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκῆς Σώ

Τερ σω σον η μας

Οτι ευφράνας με Κυρι ε

ἐν τοῖς ποίῃ ἡ μάχη σου καὶ ἐν τοῖς ἐρ

γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

Τερ σω σον η μας

Οτι ευθύς Κυριος ο Θε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

ΕΝ ΑΥΤΩ

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοῦ τοῦ τοῦ Σω

Τερ σω σον η μας

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δ΄

Ἄ μνησθῆναι

Σπχ. α΄

Ο Κύριος ἐβασιλευ

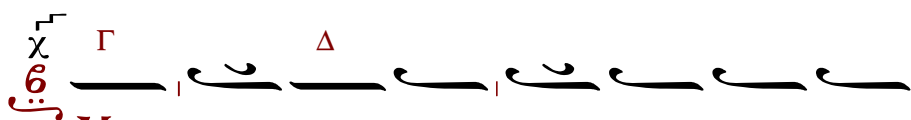
σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδυσάτο ἐ

νεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

Σπχ. β'

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

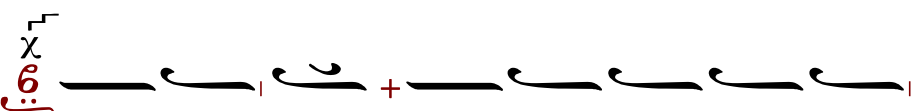
ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

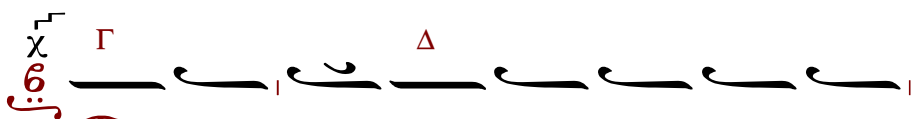
λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'

Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

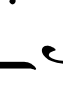
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

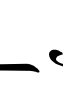
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

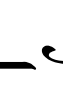
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λογ ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες
θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ
πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς
Φωκᾶ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ἦχος Δι
Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Ζ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **7:12-24**

Ἀδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἠγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Κύριος, ἕκαστον ὡς

κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτως περιπατεῖτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστία κέκληταί τις; μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἧ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Σπ'χ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣̇ ᾠ Πα

π^χ π Π Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν π

π Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν π

π Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν π

π Κοι Κυ ρ ι ε π

π Α μη η η η η ν χ̣̇ ᾠ

χ̣̇ ᾠ Και τω πνευμα τι ι ι ι ι σ χ π

π Κοι οι οι οι οι Κυ ρ ι ε π Ἔτερον.

π Κοι Κυ ρ ι ε ε ε ε ε ε π

π Α α μην π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἅλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος

Ἐ
 εἰ εἰς Ἀ γι ος εἰ εἰς Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

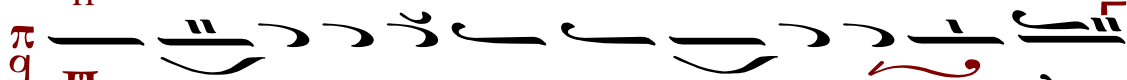
Χ^πρι^πστε ε^π το φ^πως το α^π λη^π θι^π νον^π το^π
 φω^π τι^π ζον^π και^π α^π γι^π α^π α^π α^π α^π α^π α^π ζο^π
 ον^π παν^π τα^π α^π αν^π θρω^π ω^π πον^π ερ^π χο^π ο^π ο^π με^π
 νον^π ει^π εις^π το^π ον^π κο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π ο^π
 σμον^π ση^π μει^π ω^π θη^π η^π τω^π ω^π ε^π εφ^π η^π η^π
 μα^π ας^π το^π φω^π ω^π ως^π του^π ου^π προ^π ο^π σω^π ω^π ω^π
 που^π ου^π ου^π ου^π σου^π ι^π να^π εν^π αυ^π τω^π ο^π ψω^π
 ω^π με^π ε^π θα^π φως^π το^π ο^π α^π προ^π ο^π ο^π ο^π
 ο^π σι^π ι^π ι^π τον^π και^π κα^π τε^π ευ^π θυ^π υ^π υ^π
 υ^π νο^π ον^π τα^π δι^π α^π βη^π η^π μα^π τα^π α^π

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π εν το ο ο λω ω ων σου
^κ πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος ♩ Πα

^λ_π ^π
 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ α ι ^π_π και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π_π ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο
 μ α ι ^π_π Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α ^π_π

Σπῆχος. ^π_π
 Ε π ι σ τ ε υ σ α δι ο ε λ α α
 λ η σ α ^π_π ε γ ω δε ε τ α π ε ι ν ω θ η ν σ φ ο δ ρ α ^π_π
^π_π
 Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ α ι ^π_π και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π_π ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο

μαί Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῆχος. Π^Π τῖ αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

μει

Π^Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῆχος. Π^Π τῖ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου αυ του ^π₉

^Π ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ ^π₉

υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

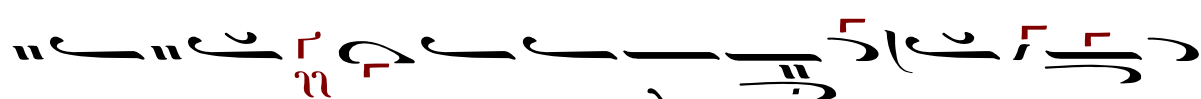
α α α ^π₉

Σπύχος. ^π₉ ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π₉ ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

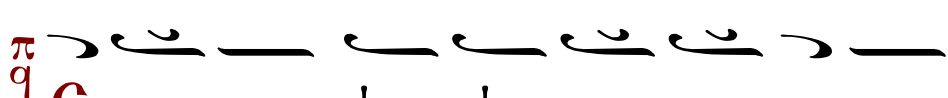
σκη ης σου ^π₉ δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π₉

^Π ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

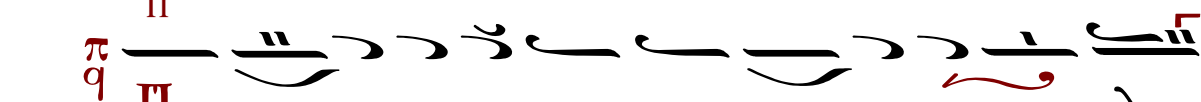
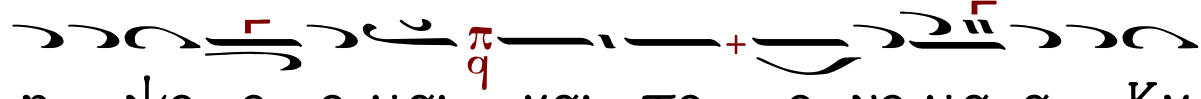
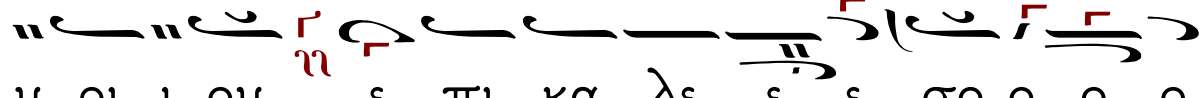
 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπύχος.
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε

 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ **Θ** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π₉ και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π₉

^π₉ **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ **Θ** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π₉ εν χω ρα ζωων των ^π₉

μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ ^π₉ τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π₉ εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π₉

^π₉ ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαί ^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἀ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σchein
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 Ἀ μ η ν ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
    (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἰσχυος Βαρύς $\approx$ Ζω $\frac{z}{\mu\epsilon}$ $\frac{\lambda}{z}$ $\frac{z}{\Pi\alpha}$ να γι ι α Δε

εσποινα υποτηνσκεε επηνσου παντες

οι δου ου λοι οισου τρε ε χο μεν και πα ρα

“κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι” ζ

 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα

σης πε ρι στα α σε ως και απο θα ανα τον τον

ε ζ α α φ ν ι κ ο ο ο ν + κ α ι α ι π α ν ο ο λ ε θ ρ ο ν

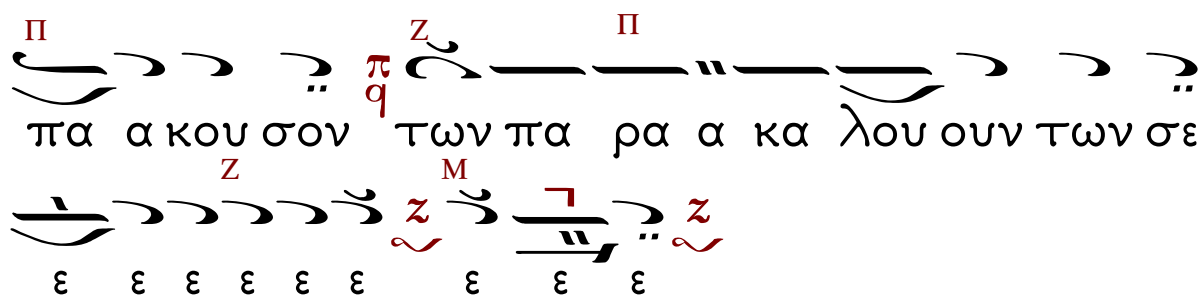
οι δαμεν ο οτι δυ υνασαι παντα οσα

 να α του κο ο ο σμου ελ πια και προ στα σι ι

α των πισ των ^Δ ρι χα ρι τω με ε νη η ε

23-07-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

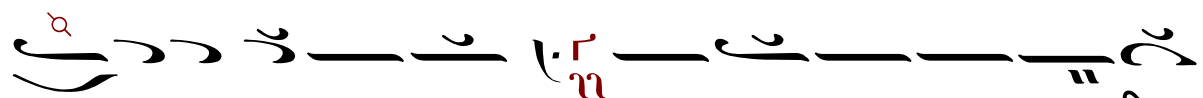

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἡχος Βαρύς Ζω

Ὡς
 Μὴ ἡ κατὰ ἀπὶ στήθεσ μου
 ἔρω πηνήροστασι· ἀπαναγία δέ
 ἐστὶν αἱ ἀλλὰ δεξαιδέεσι
 τοῦ ἰκετοῦ σου· θλίψις γάρ ἐστι
 ἡ χεῖρ μου· φέρει ερεῖνον
 δύναμαι τῶν δαίμονων τὰ ζεύματα
 ταύτης κεννημαῖαι οὐδε
 ποιοῦ πρόσωπον γω· ὁ ἀθλιός
 πάντοθεν πολέμουμένος καὶ παρὰ

—
 μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
 +
 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

  ^{Z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

  ^{z'}

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.